

Çocuklar

– Şükran Aydoğan · 18 Ocak 2015

Kaderi yüklenerek, küçük omuzlarına
Yatmamış anasının, huzurla dizlerine
Kimsesiz sürüklenir, hayatın gizlerine
Umut nedir bilmezler, sokaktaki çocuklar

Sanki gök taşı gibi, bomba patlar başında
Yıldız kaydı zanneder, çünkü üç beş yaşında
Acı bir su damlası, süzülür göz yaşında
Umut nedir bilmezler, savaştaki çocuklar

Söyleyemez derdini, bahtı zaten karadır
Minicik yüreğinde, kapanmayan yaradır
Onu satan ellerin, tek amacı paradır
Umut nedir bilmezler, tuzaktaki çocuklar

Kimi sarı saçlıdır, kimi de kara gözlü
Sorsan yaşını bilmez, beşik kertmesi sözlü
Haydi, kocaya derler, bakarsın bebek yüzlü
Umut nedir bilmezler, duvakta ki çocuklar

İntikam en zalim hırs, öcümüzü aliver
Kanımız kalmaz yerde, eline silahı ver
Erkek adamsın oğul, şöyle dimdik duruver
Umut nedir bilmezler, mahpusta ki çocuklar

Zulmün vurduğu yerden, seslenir aman diye
Duyun imdadımızı, dökülüyor kan diye
Şu küçük bedenimde, kalmadı hiç can diye
Umut nedir bilmezler, uzaktaki çocuklar

Şimdi çoğu cennette, ama halâ ağlıyor
İçimdeki bu ateş, yüreğimi dağlıyor
Ey insanlık nerdesin, gafletin mi bağıyor
Umut nedir bilmezler, mezardaki çocuklar.

Şükran Gülcenaz AYDOĞAN